'Ομιλία τοῦ Διδασκάλου μας κατά τήν 2/6/1976.

'Αδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἴχαμεν πεῖ προηγουμένως γιά τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί εἴχαμεν πεῖ ὅτι πάνω σ'αὐτό κτίζεται τό παχυλό ὑλικό σῶμα.

Εἴχαμεν πεῖ ὅτι τό διπλοῦν αἰθερικό εἶναι τρόπον τινά τό καλοῦπι πάνω στό ὁποῖον κτίζεται τό παχυλό ὑλικό σῶμα.

"Ομως, πῶς; Δέν κτίζεται σάν μορφή τό παχυλό ὑλικό σῶμα καί μέσον προσθήκης ὕλης κτίζεται τό παχυλό ὑλικό σῶμα, ἀλλά, κτίζεται ἀπό τό Μόνιμο ἄτομο τῆς παχυλῆς ὕλης, τό αἰθερικό του ἀντίστοιχο ἡ μήτρα. 'Η μήτρα στήν πραγματικότητα εἶναι τό Μόνιμο ἄτομο, σφαιρικό κατ'ἀρχήν, τό ὁποῖον περικλείει τήν μορφήν τοῦ ἀνθρώπου. "Οπως ἕνας σπόρος περικλείει τήν μορφήν τοῦ δένδρου ἤ τοῦ φυτοῦ πού θά βλαστήση, τό Μόνιμο Αἰθερικό "Ατομο εἶναι ἐκεῖνο πάνω στό ὁποῖον κτίζεται τό ὑλικό ἄτομο, τό πρῶτον ὑλικό ἄτομο τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί ἀπό ἐκεῖ, ἀρχίζει πλέον ἡ δημιουργία τοῦ σπερματοζωαρίου.

Καί ἀπό τό κέντρον κάθε αἰθερικοῦ ἀτόμου πρός τά ἔξω σάν μήτρα, κτίζεται τό ὑλικό ἄτομο, τό ὑλικό κύτταρο. Φυσικά ὑπάρχει ἡ μεγάλη μήτρα, ὁ Οὐράνιος "Ανθρωπος πού περικλείει τήν Θείαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα σέ ὅτι ἀφορᾶ τόν ἄνθρωπον. 'Από ἐκεῖ ἀντλεῖ, τόσον τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ὅσον καί ἄλλες 'Αρχαγγελικές τάξεις, τόσον τήν δύναμιν ὅσον καί τήν σοφίαν καί ὅτι ἄλλο χρειάζεται διά νά κτίσουν τό παχυλό ὑλικό σῶμα ἑνός ἀνθρώπου. Κτίζονται τά διάφορα ὄργανα τοῦ ὑλικοῦ σώματος, ὁλόκληρον τό ὑλικόν σῶμα. 'Αλλά ἐπαναλαμβάνω, ἀπό τό κέντρον κάθε κυττάρου, κάθε ἀτόμου, μέσον τοῦ λεγομένου Δημιουργικοῦ Αἰθέρος.

Τώρα ἔχομεν τό διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα. Προσέξετε στό σημεῖον αὐτό. "Εχομεν τήν δημιουργικότητα μέσα εἰς τό κέντρον κάθε ὑλικοῦ ἀτόμου μέ τό αἰθερικό του ἀντίστοιχο καί ἔχομεν καί τό διπλοῦν αἰθερικό γύρω ἀπό τό ὑλικό σῶμα ἑνός ἀνθρώπου; τοῦ σπερματοζωαρίου, τοῦ βρέφους, τοῦ νηπίου, τοῦ παιδιοῦ, τοῦ ὡρίμου ἀνδρός. Νά χωρίσωμεν τώρα τίς δύο καταστάσεις καί νά συνδέσωμεν τίς λειτουργίες τους.

"Εχομεν ἕναν τέλειο διπλοῦν αἰθερικό, πανομοιότυπο μέ τό παχυλό ὑλικό σῶμα, μορφή, μέ μιά ἀκτινοβολία γύρω ἀπό τό ὑλικό σῶμα, τήν αὔραν τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, ὅπως ἔχομεν καί τό παχυλό ὑλικό σῶμα. Ταυτοχρόνα ὅμως ἔχομεν καί κάθε παχυλό ὑλικό ἄτομο μέ τό διπλοῦν αἰθερικό του πού περικλείεται μέσα εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό μιά ἐντελῶς ἀνεξάρτητη, δική του ἐργασία πού περικλείει πλήρως τήν Πανσοφίαν, τήν Παντοδυναμίαν καί τήν Παναγαθότητα.

"Ωστε τώρα βλέπω αὐτές τίς τρεῖς ἰδιότητες καί μέσα εἰς τό ἐλάχιστον. Τώρα ἄν μελετήσω τό παχυλό ὑλικό σῶμα ἑνός 'Ανθρώπου πού ἀσθενεῖ, θά δῶ εἰς τό παχυλό ὑλικό σῶμα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου μιά ἀσθένεια καί ἐπομένως καί πάνω στό διπλοῦν αἰθερικό του. Σ'ἕνα ὡρισμένο σημεῖον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ θά δῶ τόν Δημιουργικό αἰθέρα νά μή ἐργάζεται ἐντόνως, τό ἴδιο καί τόν Κινητικό αἰθέρα, θά δῶ τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα νά ἐργάζεται πιό ἔντονα καί νά μᾶς δίδη τό φαινόμενον τοῦ πόνου μέ ἀπώτερον σκοπόν νά ἑλκύση τήν προσοχήν τοῦ 'Ανθρώπου τῆς ὀντότητος πού οἰκεῖ μέσα στό ὑλικό σῶμα, ἐκεῖ, ὁπού νά ἔχω πιό πολύ τήν ἐργασίαν τοῦ κινητικοῦ αἰθέρος κλπ. 'Ωστόσον παρ'ὅλον πού συναντῶ τήν Πανσοφίαν μέσα εἰς τό κέντρον κάθε αἰθερικοῦ κυττάρου καί ἀτόμου εἰς τό σύνολον τῶν, στήν μορφήν τοῦ λεγομένου διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος μπορεῖ νά δῶ ἀτέλειες καί τήν ἀρχήν τοῦ φαινομένου τῆς ἀσθενείας ἐπί τοῦ ὑλικοῦ σώματος.

"Ωστε ἀσθενεῖ καί τό διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα. Πότε ἀσθενεῖ; Πότε μᾶς δίδει τό φαινόμενον τοῦ πόνου; Σκεφθῆτε καμμιά φορά ὅτι τό φαινόμενον τοῦ πόνου εἶναι ἀπό τό αἰθερικό σῶμα καί ὄχι ἕνα φαινόμενον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος; Διότι μία ναρκωτική ἔνεσις δέν ἔχομεν αὐτό τό φαινόμενο τοῦ πόνου; Δηλαδή τήν μετακίνησιν ἀπό τό πάσχον μέρος τοῦ λεγομένου αἰσθησιακοῦ αἰθέρος; "Ωστε τό φαινόμενον τοῦ πόνου εἶναι εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό καί ὄχι ἐπάνω στήν παχυλήν ὕλην τοῦ ὑλικοῦ

...../2

μας σώματος.

Σάν σύνολον τό διπλοῦν αἰθερικό ὑπόκειται εἰς διαφόρους ἀσθενείας τές ὁποῖες μεταδίδει στό παχυλό ὑλικό σῶμα. Ὅμως, ὅταν λέγωμεν ὑπόκειται εἰς ἀσθενείας, τί εἴδους ἀσθενείας; Μποροῦμεν νά ὀνομάσωμεν αὐτή ἤ ἐκείνην τήν ἀσθένειαν ὅταν δοῦμεν τό φαινόμενον πάνω στό ὑλικό σῶμα. Μπορροῦμεν ἐπίσης νά ταξινομήσωμεν τές ἀσθένειες αὐτές σέ δύο ἤ τρεῖς τάξεις ὅμως, ἐπάνω εἰς τό ὑλικό σῶμα μποροῦμεν νά τές καθωρίσωμεν εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό. Ἐκεῖ θά δοῦμεν ἔλλειψιν ἤ ἐκτόνωσιν τοῦ λεγομένου Δημιουργικοῦ αἰθέρος ἀπό ἕνα ὡρισμένο σημεῖον. Αὐτή εἶναι ἡ λεγομένη ἀσθένεια τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ καί αὐτό συμβαίνει ὅταν ἡ προσωπικότης ἡ ὁποία κατοικεῖ μέσα σ'ἕνα παχυλό ὑλικό σῶμα σπαταλᾶ αὐτήν τήν ζωϊκότητα αἰθερικότητα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ καί μέ τόν τρόπον αὐτόν δέν ἀφήνει τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ τήν Πανσοφίαν νά χειρίζεται τόν Δημιουργικόν αἰθέρα εἰς τό νά κτίζη καί νά συντηρῆ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα.

Σ'ἕνα ὑγειῆ ἄνθρωπον, βλέπομεν ἕνα ὑγειές ὑλικό σῶμα, ὅλα τά ὄργανα, νά ἐργάζωνται ἁρμονικῶς μίνα στό ὑλικό σῶμα, τό καθένα γιά τόν σκοπό πού ἔχει δημιουργηθῆ, τό διπλοῦν αἰθερικό νά ἐργάζεται μέσον ὅλων αὐτῶν τῶν ὀργάνων καί τήν αὔραν τοῦ ἀνθρώπου γύρω ἀπό τό ὑλικό σῶμα, καί τό διπλοῦν αἰθερικό σῶμα νά ἀκτινοβολῆ. Τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ κτίζει καί συντηρεῖ, ἀπό τό κέντρον κάθε αἰθερικοῦ κυττάρου ἤ ἀτόμου μέσα εἰς τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, ὅμως βλέπομεν τές Ἀρχαγγελικές τάξεις ὡς καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ νά ἐργάζωνται ἐκτός ἀπ'αὐτή τήν ἐργασίαν καί εἰς τό νά κτίσουν ἕνα τελειότερον ὑλικό σῶμα γιά κάποια ἄλλην ἐργασίαν ἐκτός τῆς συντηρήσεως τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Νά κτίσουν ἕνα σῶμα κατάλληλο νά οἰκήση καί νά μετακινῆται μία ὀντότης προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ὡς καί ἕνα διπλοῦν αἰθερικό μέσον τοῦ ὁποίου νά ἐκφράζη τόν ἑαυτόν της μέσα σ'αὐτό τό ὑλικό σῶμα, αὐτή ἡ Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις. Τελειοτέρα ἐργασία τώρα Ἀρχαγγελικῶν τάξεων καί ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Φυσικά γιά τό κτίσιμο αὐτῆς τῆς προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως εἶναι τό "Φῶς τό ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον πού ἔρχεται εἰς τόν κόσμον" δηλαδή ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ. Διότι ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀνθρώπου κτίζεται πάνω σέ μιά μορφή Αὐτοεπιγνώσεως.

Τώρα ἐπιστρέφομεν εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό σῶμα εἰς τήν τελειοτέραν του ἐργασίαν. Τό βλέπουμεν πανομοιότυπο μέ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα. Καί ὅπως τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα ἔχει διάφορα ὑλικά ὄργανα διά τόν ἕναν ἤ τόν ἄλλον σκοπόν ἔτσι σέ ἀνάλογα μέρη τοῦ ὑλικοῦ σώματος θά δοῦμεν ὡρισμένα αἰθερικά κέντρα πού ἀκριβῶς ἐξυπηρετοῦν τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλον σκοπόν. Τόν ἕνα σκοπόν, τήν συντήρησιν τῶν ὀργάνων πού τυχόν εὑρίσκονται εἰς τό μέρος ἐκεῖνο. Ὁ ἕνας σκοπός καί δεύτερος σκοπός, νά συνδέουν τό ὑλικό σῶμα μέ τήν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν τοῦ Ἀνθρώπου καί τό Ψυχικόν σῶμα διά νά δίδουν εἰς τήν ὀντότητα, εἰς τήν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν τό ὅτι θά λέγαμεν συναισθήματα ἤ Ψυχικά κέντρα.

Φυσικά τά πραγματικῶς Ψυχικά κέντρα εὑρίσκονται εἰς τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος, ἀρχίζουν ὅμως ἀπό τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Θά λέγαμεν ὅτι ὁμοιάζουν μέ ἕνα φυτόν πού οἱ ρίζες του ἀρχίζουν ἀπό τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, τά φύλλα του ἀναπτύσσονται εἰς τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος τά δέ εὔοσμα ἄνθη του ἀνθοῦν εἰς τό ἀντίστοιχον διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος.

Εἰς τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος ἔχομεν αὐτά τά ψυχονοητικά κέντρα τά ὁποῖα θά ὀνομάσωμεν ἱερούς δίσκους εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ Ψυχικοῦ σώματος ἔχομεν καί πάλιν τά ψυχονοητικά κέντρα ἐντονωτέρας δράσεως καί ἐργασίας ὅσον ἀφορᾶ τήν ἔννοιαν τοῦ Χρόνου καί τοῦ χώρου τά ὁποῖα θά ὀνομάσωμεν ἱερᾶς σφαίρας, εἰς δέ τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος κατωτέρου ἔχομεν τά Ψυχονοητικά κέντρα, ἀκόμη ἐντονωτέρας ἐργασίας σέ εὐρύτερον ἔννοιαν τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου τά ὁποῖα θά παρομοιάσωμεν μέ ἀκτινοβολούντας ἀστέρας.

Ἐπιστρέφομεν τώρα εἰς τούς ἱερούς δίσκους. Εἴχαμεν πεῖ σέ προηγούμενα μαθήματα γιά τόν δίσκον πού εὑρίσκεται ἐκεῖ πού εἶναι τό ἱερόν ὀστοῦν, στήν κόγχυγα.

...../3

Ὁμοιάζει μέ ἕνα ὑπέρυθρον ὄφιν περιτυλιγμένον ἑπτα φορές καί μέ τήν κεφαλήν ἐστραμμένην πρός τήν σπονδυλικήν στήλην, κυτάζοντας πρός τό ἄνω μέρος τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Στήν πραγματικότητα ὁμοιάζει μέ ὄφιν, ἀλλά εἶναι πῦρ, εἶναι τό πρωταρχικόν πῦρ μέσα στό παχυλό ὑλικό σῶμα εἰς τό αἰθερικόν ἀντίστοιχον, εἶναι ἕδρα τῆς ὑλικῆς ζωῆς, εἶναι σύμφωνα μέ τήν Ἁγίαν Γραφήν, τήν Παλαιάν Διαθήκην ἡ Ρομφαία τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἡ πυρήνη ἡ περιστρεφομένη. Δύτή μέσον τῆς ὁποίας εἶχαν ἐκδιωχθῆ οἱ πρωτόπλαστοι ἀπό τόν παράδεισον, αὐτή ἡ ὁποία κρατεῖ τήν ὀντότητα εἰς παχυλήν ὑλικήν ὑπόστασιν. Γιά τό κέντρον αὐτό δέν θά ὁμιλήσωμεν εἰς αὐτά τά μαθήματα, μόνον Διδασκάλους πρέπει νά ἀπασχολήση τό κέντρον αὐτό, διότι ἡ ἀφύπνησις τοῦ κέντρου αὐτοῦ ἤ τοῦ πρωταρχικοῦ πυρός μέσα εἰς τό ὑλικό σῶμα μπορεῖ νά καταχαύση ὁλόκληρον τό διπλοῦν αἰθερικόν καί νά ἐπιφέρη τόν θάνατον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Τί λέγω, μπορεῖ καί νά γίνη ὁ ἄνθρωπος σάν στήλη ἅλατος.

Ἔχομεν τόν ἄλλον ἱερόν δίσκον καί πάλιν ὁ ὁποῖος θά ἀπασχολήση Διδασκάλους Μύστας, αὐτόν πού εὑρίσκεται πλησίον τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν. Καί γι'αὐτόν δέν θά ὁμιλήσωμεν πολύ διότι συγκέντρωσις εἰς τό μέρος αὐτό μπορεῖ νά ἀφυπνίση τήν ὀντότητα τοῦ ἀνθρώπου σέ πολύ χαμηλούς κραδασμούς πού θά ἰσοδυναμοῦσαν μέ κολάσεις. Λύτό θά κάμη μόνον ὁ πεπειραμένος Διδάσκαλος ὁ ὁποῖος σκοπόν ἔχει νά βοηθήση εἰς τά ὑποπέδια αὐτά τά χαμηλά τοῦ Ψυχικοῦ κόσμου. Λύτός ὁ ἱερός δίσκος δέν ἀναφέρεται φαντάζομαι σέ μαθήματα μυστικισμοῦ.

Μικρότερους ἱερούς δίσκους ἔχομεν ἐκεῖ πού εἶναι τά γόνατα. Γι'αὐτούς θά τούς ἀγνοήσετε, ἐξυπηρετοῦν ἐρμητικούς σκοπούς, μεσαιωνικούς, πού δέν ἀφοροῦν τούς δικούς σας κύκλους.

Μᾶς ἐνδιαφέρουν πιό πολύ οἱ τρεῖς δίσκοι εἰς τήν κοιλιακήν χώραν εἰς ἕνα. Ὁ κεντρικός δίσκος, ἐκεῖ πού εἶναι τό Ἡλιακόν πλέγμα, ὁ ὁποῖος εἶναι καί κέντρον μορφῆς συνειδήσεως ἐνστικτώδους θά ἔλεγα, ζωώδους θά ἔλεγα πολύ γηΐνης πού δέν ἔχει σχέσιν μέ τόν ἑαυτόν σας Δύτοεπίγνωσιν.

Οἱ ἄλλοι δύο δίσκοι ἕνας ἀριστερά καί ὁ ἄλλος δεξιά ἐκεῖ πού εἶναι τό ἦπαρ καί ὁ σπλήν εἶναι κέντρα δυνάμεων. Ἡ ἀφύπνησις αὐτῶν τῶν δύο κέντρων δίδει εἰς τόν Μύστην ὡρισμένες δυνάμεις, Ψυχικές δυνάμεις καί ὑλικές δυνάμεις, τές ὁποῖες θά μελετήσωμεν ἀργότερα.

Ἔχομεν τό κέντρον τώρα τῆς καρδίας. Λύτός εἶναι ὁ ἱερώτερος δι'ἡμᾶς δίσκος, τό κέντρον τῆς Λύτοεπιγνώσεως τό λίκνον τό ἴδιον τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ. Δύτό θά μᾶς ἐνδιαφέρη πολύ καί ἡ ἀφύπνησίς του, ἀφοῦ τό καθαρίσομεν γιατί ὅταν κυτάξωμεν μέσα σ'αὐτό θά δοῦμεν ὅτι εἶναι καί εἴσοδος μέσα εἰς τό λεγόμενον ὑποσυνείδητο πού θά τό δοῦμεν ὅτι μπορεῖ νά εἶναι μιά φοβερή ζούγκλα ἡ ὁποία ὡστόσον μπορεῖ νά μετατραπῆ σ'ἕνα εὔοσμο Οὐράνιο Παράδεισο.

Λίγο πιό πάνω ἀπό τό ἦπαρ καί ἀπό τόν σπλήνα, ἔχω ἄλλα δύο κέντρα δυνάμεων, ἱερούς δίσκους, οἱ ὁποῖοι ἐλαφρῶς ἐφάπτονται τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Καί γι'αὐτούς τούς ἱερούς δίσκους θά ὁμιλήσωμεν. Πολύ ψηλά θά βροῦμεν ὑπεράνω τῶν ὤμων ἄλλους δύο δίσκους δυνάμεων καί αὐτούς θά ἀφυπνήσωμεν μέ τόν καιρόν. Εἰς τό κέντρον τῆς κεφαλῆς θά βροῦμεν ἀκόμη ἕνα δίσκον μέ δύο κέντρα τόν ὁποῖον θά ἀφυπνήσωμεν. Λύτός εἶναι κέντρον ὑπερσυνειδήτου τώρα Λύτοεπιγνώσεως. Κι'αὐτό ἀφορᾶ τούς Διδασκάλους κι'αὐτούς πού θά ἑτοιμάζονται γιά ἐνσυνείδητο ἐκσωμάτωσιν καί ἀνώτερη ἐργασίαν σέ Ψυχικούς καί Νοητικούς ἤ καί Ψυχονοητικούς κόσμους.

Λύτούς τούς δίσκους τούς περιγράφουν μέ ἄλλα ὀνόματα οἱ Χαλδαῖοι καί ἄλλες μυστηριακές σχολές καί ἀσχολοῦνται μέ αὐτούς. Ἐργάζονται δέ ἀπ'αὐτῶν τῶν δίσκων πιό πολύ οἱ Καβαλλισταί. Συνδέουν δέ τούς δίσκους αὐτούς ἀκτινοβολίες αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπίσης δυνάμεις, δυνάμεις τήν ἐξουσίαν ἐπί τῶν ὁποίων ὁ Μύστης πρέπει νά κερδίση διά νά γίνη πλήρης κύριος τοῦ οἴκου του.

Ἀσφαλῶς στό μέλλον θά ἀρχίσωμεν τήν ἐργασίαν ἐπί ἑνός ἑκάστου τῶν δίσκων αὐτῶν καί τῶν ἀκτινοβολιῶν τῶν δίσκων αὐτῶν. Θά ἀποφύγωμεν Ἑβραϊκά, Σανσκριτικά, Φοινικικά ἤ ἄλλα ὀνόματα γι'αὐτούς τούς δίσκους. Πιό πολύ θά δώσωμεν τές

...../4

ὀνομασίες τῶν ἰδιοτήτων καί τῶν δυνάμεων πού θά μᾶς δώσουν κι'αὐτό θά εἶναι καλύτερον.

"Οσοι θέλουν πραγματικά νά προχωρήσουν εἰς τήν ὁδόν τοῦ Φωτός καί τῆς Ἀληθείας νά γίνουν πραγματικοί ἀόρατοι βοηθοί ἤ καί ἁπλοί βοηθοί μέ ἱκανότητες καί δυνάμεις καί Ψυχοθεραπευταί ἤ θά ἔλεγα ἄνθρωποι κοινοί ἄνθρωποι, θετικοί μέ ἕναν καλόν χαρακτήρα καί γνῶσεις ὅσον ἀφορᾶ τήν ζωήν, θά πρέπη νά ἀκολουθήσουν τά μαθήματα τά ὁποῖα θά δώσωμεν στό μέλλον.

Ἀσφαλῶς θά πρέπη τά μαθήματα αὐτά νά κρατηθοῦν μυστικά. "Οχι διότι ὁέν θά θέλαμεν νά ὠφεληθοῦν καί ἄλλοι, πρός ΘΕΟΥ, ἀλλά γιατί μέ τά μαθήματα αὐτά ἕνας ἐρευνητής τῆς ἀληθείας μπορεῖ νά ἀποκτήση μερικές δυνάμεις πού σέ κακά χέρια μπορεῖ νά κάμουν κακό στόν συνάνθρωπον.

Προσέξετέ, οἱ δυνάμεις ὅπως καί οἱαδήποτε ἄλλη δύναμις εἰς τόν κόσμον πού ξέρετε μπορεῖ νά χρησιμεύση γιά τό καλόν ἤ γιά τό κακό. Καί μιά δύναμις ὅσον πιό πολύ μεγάλο καλό μπορεῖ νά κάμη ἄλλο τόσον μεγάλο κακό μπορεῖ νά κάμη. Μιά δύναμις πού πολύ λίγο καλό μπορεῖ νά κάμη ἐπίσης λίγο κακό μπορεῖ νά κάμη. Ἐπομένως ἐμεῖς θά πρέπη νά εἴμεθα πολύ προσεκτικοί.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Πάρτε βαθειές εἰσπνοές, κανονικές εἰσπνοές, συγκέντρωσιν μέσα στήν κοιλιακήν χώραν.

Τώρα θέλω νά δῆτε καθαρά τόν ἱερόν δίσκον. Ἡ περιφέρειά του ἀρχίζει ἀπό τό στέρνον, φθάνει εἰς τές πλευρές γύρω, εἰσέρχεται μέσα στήν λεκάνην φθάνει μέχρι τό κάτω μέρος τῆς λεκάνης.

Φαντασθῆτε ἕνα λευκογάλαζο δίσκο μέ κέντρον ἐκεῖ πού εἶναι ὁ ὀμφαλός δηλαδή ἐκεῖ πού εἶναι τό κέντρον τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος μέσα στήν κοιλιακήν χώραν. Φαντασθῆτε τό φωτεινόν ὄχι στερεόν, δίσκον φωτεινόν, ἀλλά ἔχει καθαρό σχῆμα δίσκου. Ἡ ἐπιφάνειά του εἶναι λία σάν πιάτο ὁλόλευκο, ἐλαφρῶς γαλάζιο. Φαντασθῆτε ἕνα μεγάλο πιάτο ἐλαφρῶς γαλάζιο, ξέβαθο, ὄχι βαθουλλό, μοιάζει μέ τέτοιο δίσκον.

Ὡς τώρα ὁρίξαμεν ἕνα σημεῖον πάνω στήν περιφέρειαν τοῦ δίσκου καί κινούμασταν γύρω ἀπ'αὐτήν τήν περιφέρειαν τοῦ δίσκου, ὅπως κινοῦνται οἱ δεῖκτες ἑνός ὡρολογίου. Τώρα γιά πρώτη φορᾶν θά κάμωμεν ἕναν ἄλλο γύμνασμα πιό δύσκολο. Θά δῆτε τόν δίσκον νά κινῆται ὁ ἴδιος ὁλόκληρος ὁ δίσκος, ὅπως κινοῦνται καί πάλιν οἱ δεῖκτες ἑνός ὡρολογίου.

Δέτε τόν δίσκον νά κινῆται μέσα στήν κοιλιακήν χώραν εἰς τήν ταχύτητα πού μπορεῖτε, πολύ ἀργά ἤ πιό γρήγορα ἤ πιό γρήγορα ἐξαρτᾶται πῶς μπορεῖτε ἀλλά νά κινῆται νά περιστρέφεται αὐτός ὁ δίσκος μέσα στήν κοιλιακήν χώραν. Αὐτό εἶναι δυσκολώτερον γύμνασμα ἀπό τά προηγούμενα.

Σᾶς κάμνει νά εἶσθε πιό πολύ συγκεντρωμένοι πάνω στόν αἰσθησιακόν αἰθέρα μέσα στήν κοιλιακήν χώραν ἄν προσέξετε, παρά προηγουμένως πού εἴσασταν σ'ἕνα σημεῖον μόνον. Τώρα εἶσθε συγκεντρωμένοι μέσα στόν αἰσθησιακόν αἰθέρα πάνω στήν ἐπιφάνειαν τοῦ δίσκου μπροστά ἀλλά καί πίσω. Αἰσθάνεσθε ὁλόκληρον τόν δίσκον μπροστά καί πίσω. Εἶσθε συγκεντρωμένοι μέσα σ'ὁλόκληρην τήν κοιλιακήν χώραν. Ἡ κοιλιακή χώρα εἶναι ἕνα· Φῶς. Μέσα σ'αὐτό τό Φῶς ὑπάρχει αὐτός ὁ ἱερός δίσκος ὁ ὁποῖος περιστρέφεται μέσα σ'αὐτό τό Φῶς.

Δέτε τήν κοιλιακήν χώραν φωτισμένην ἐλαφρῶς καί αὐτόν τόν ἱερόν δίσκον ἕνα νεφέλωμα δυνατά φωτισμένο τό ὁποῖον περιστρέφεται καί σέ κάθε του περιστροφήν δίδει ζωήν καί δύναμιν σέ ὁλόκληρον τό ὑλικό σας σῶμα. Χωρίς νά θέλετε βρίσκεσθε συντονισμένοι, αἰσθάνεσθε τό μέρος ἐκεῖνο πού εἶναι οἱ νεφροί σας, προσέξετε το. Ἀπό ἐκεῖ ὁλόκληρο τό σῶμα ἀτελεῖ τήν δύναμίν του.

Ἀνέρχεται ἡ δύναμις ἀπ'αὐτόν τόν ἱερόν δίσκον πρός τά ἄνω. Δέν θά τό προσέξετε ὅμως αὐτό τώρα. Ἁπλῶς αἰσθάνεσθε μιά ἐλαφριά ζέστη ἐκεῖ πού εἶναι περίπου τά νεφρά.

...../5

Τώρα αἰσθάνεσθε ὁλόκληρον τόν ἱερόν δίσκον μέσα στήν κοιλιακήν χώραν νά περιστρέφεται μέσα σ'ἕνα φῶς πού εἶναι μέσα σέ ὅλην τήν κοιλιακήν χώραν. Αἰσθάνεσθε, αἰσθησιακόν αἰθέρα, τήν ἐπιφάνειαν τοῦ δίσκου αἰσθάνεσθε τό φῶς μπροστά ἀπό τόν δίσκον, αἰσθάνεσθε τό φῶς πίσω ἀπό τόν δίσκον καί ὑποσυνείδητα αἰσθάνεσθε ζέστη πίσω πού εἶναι οἱ νεφροί. Λύτήν τήν στιγμήν ἀκτινοβολεῖ τό ἱερόν πῦρ πρός τά ἄνω, δέν ξυπνᾶ ὁ ὄφις ἁπλῶς ἀκτινοβολεῖ κι'αὐτό δέν σᾶς πειράζει, δέν σᾶς κουράζει, σᾶς τονώνει..

Ἀρκεῖ.

Λύτό τό γύμνασμα δέν θά τό κάμνετε περισσότερο ἀπό πέντε λεπτά. τήν ἡμέραν ὄχι περισσότερον ἀπό πέντε λεπτά τήν ἡμέραν. Προσέξετε καί προτιμῶ τό πρωΐ μόλις ξυπνήσετε ὄχι τό βράδυ πού θά κοιμηθῆτε. Τό βράδυ πού θά κοιμηθῆτε κάμετε μιά ἐνδοσκόπησιν τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας πού πέρασε, τί ἔκάμετε πού δέν ἔπρεπε νά κάμετε, ἐρευνῆστε τήν συμπεριφοράν σας, τί ἔκάμετε πού δέν ἔπρεπε νά κάμετε. Λύτό τό βράδυ.

Τό πρωΐ μόλις ξυπνήσετε κάμετε αὐτό τό γύμνασμα, δέν εἶναι εὔκολον θά νομίσετε ὅτι εἶναι εὔκολον ὅταν ἀρχίσετε νά κάμνετε αὐτό τό γύμνασμα θά δῆτε ὅτι δέν εἶναι καθόλου εὔκολο γύμνασμα, διότι, τονώνεται τέσσερα κέντρα ταυτοχρόνως.

Ναί ἀρκεῖ.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".